

سخت‌خاری در چشم ترامپ

سخت‌خاری، فعال محافظه‌کار، بالا گرفته است

است که سانسور رویای اقتدارگرایان است.» محافظه‌کاران همیشه خود را دولت کوچکی نشان داده‌اند که با هر گونه قانون‌گذاری برای شرکت‌های خصوصی مخالف هستند اما حالا لحن متفاوتی به خود گرفته‌اند. با اینکه ترامپ و «کار» هر دو بر لغو مجوزهای پخش کنندگانی تأکید کردند که رفتار غیرمنصفانه‌ای با رئیس‌جمهور داشته‌اند، اما رئیس‌جمهور آمریکا بعدها گفت: «فکر می‌کنم جیمی کیمل افتضاح است. می‌دانید چی باعث تعلیق او شد؟ استعدادش. به این آدم، به آمار بینندگانش نگاه کنید. همین باعث اخراج او شد. او افتضاح بود.»

▼ کمپین سرکوب صدای مخالفان

حالا یک هفته پس از ترور چارلی کرک در خواست‌ها برای انتقام جویی شدت گرفته‌اند و محافظه‌کاران شناخته‌شده کمپینی را برای رسوایی عمومی، اخراج و تهدید به پیگرد قانونی کسانی که از کرک بدگویی می‌کنند، به‌راه انداخته‌اند. با این حال، تعدادی از حامیان بانفوذ کرک هشدار می‌دهند که حملات راست‌گرایان به آزادی بیان می‌تواند میراث این فعال راست‌گرا را که از سوی حامیانش قهرمان آزادی بیان دیده می‌شد، لکه‌دار کند. تاکر کارلسون، نویسنده و پادکستر محافظه‌کار به مخاطبان خود گفت که کرک هیچ‌وقت نمی‌خواست از مرگش به‌عنوان بهانه‌ای برای سرکوب آزادی بیان استفاده شود. کارلسون که خود در سال ۲۰۲۳ پس از افشاگری‌هایی مبنی بر اینکه در یک پیامک درباره برتری سفیدپوستان اظهارنظر کرده بود، از شبکه فاکس نیز اخراج شد، می‌گوید: «امیدواریم که یک سال بعد جنجالی که پس از قتل کرک شاهد هستیم برای وضع قوانین نفرت‌پراکنی در این کشور مورد استفاده قرار نگیرد.» کارلسون در ادامه می‌گوید: «اگر این اتفاق بیفتد، هیچ زمانی موجه‌تر از این برای نافرمانی مدنی وجود ندارد. هیچ‌وقت»

هشدارهای کارلسون آخرین نشانه از این است که گروه کوچک اما رو به رشدی از چهره‌های رسانه‌ای و سیاسی در جناح راست، از درخواست‌های اخیر برای مجازات و پیگردهای قانونی کسانی که از کرک بدگویی می‌کنند، نگران شده‌اند.

بسیاری از محافظه‌کاران هشدار می‌دهند زمانی که دموکرات‌ها روی کار بیایند می‌توانند با استفاده از همین

تاکتیک‌ها بر محافظه‌کاران فشار آورند و آنها را به حاشیه برانند. بن شاپیرو که یکی از پرشنونده‌ترین پادکست‌های آمریکا را دارد به مخاطبان خود گفت در حالی که طرفدار کیمل نیست اما از این تهدید پخش کنندگان تلویزیونی از سوی FCC به دلیل انتشار محتوایی که این سازمان نادرست می‌داند، خوشش نمی‌آید: «چرا؟ چون روزی اوضاع برعکس خواهد شد.»

شاپیرو می‌گوید، اگر شرایط برعکس بود و FCC تحت کنترل یک رئیس‌جمهور دموکرات قرار داشت و مجربانی مانند کارلسون یا شان هینیتی از فاکس نیز را تحت پیگرد قانونی قرار می‌داد «آیا جناح راست بسا این موضوع موافق بود یا اینکه به‌درستی ادعا می‌کردند که این اقدام، زیاده‌روی گسترده و بی‌سابقه‌ای در حوزه مقررات است؟»

تد کرو، سناتور جمهوری‌خواه از ایالت تگزاس، اظهارات برندان کار را با باج‌گیری دارودسته بزه‌کاران مقایسه کرد. تد کرو در بخشی از پادکست خود گفت: «این درست مثل مافیایی است که وارد یک میخانه می‌شود و می‌گوید «میخانه قشنگی دارید، حیف می‌شود اگر اتفاقی برای آن بیفتد.»» برخی از محافظه‌کاران با تلاش‌های راست‌گرایان برای مجازات افراد به دلیل اظهارنظرهایشان مخالفت کرده‌اند. اقدام کنگره برای سرزنش ایلهان عمر، نماینده دموکرات از ایالت مینه‌سوتا، به‌دلیل اظهارات‌تی درباره کرک که جمهوری‌خواهان آن را «قابل سرزنش خواندند» پس از رای منفی چهار جمهوری‌خواه به‌دلیل نگرانی از آزادی بیان، شکست خورد. حتی پس از آن پم باندی، دادستان کل در مصاحبه‌ای وعده داد که معترضانی که به «نفرت‌پراکنی» می‌پردازند را «هدف قرار می‌دهد» با واکنش شدید تحلیل‌گران بانفوذ محافظه‌کار از جمله مت والش و اریک اریکسون مواجه‌شد و عقب‌نشینی کرد.

سرعت و خشمی که متحدان قدرتمند کرک در حمله به میراث او نشان داده‌اند انتقادهای تندی را از دیگر جناح‌های سیاسی برانگیخته است. منتقدان جنبش محافظه‌کار می‌گویند که دولت ترامپ و متحدانش در رسانه‌ها از مرگ کرک برای راه‌اندازی کمپین سرکوب سوءاستفاده می‌کنند. آنها بر مقایسه‌ای ناخوشایند با سایم تلاش‌های اخیر برای نظارت بر گفتمان سیاسی تأکید می‌کنند و واکنش جناح راست را با الگویی مشابه مطابقت می‌دهند: چنانچه در

این مدت دیده‌ایم دونالد ترامپ جنگی را علیه «Woke» به‌معنای بیداری در سیاست‌های عدالت اجتماعی و برابری راه انداخت اما حالا این موضوع به راست‌گرایان نسبت داده می‌شود.

به گزارش گاردین، برخلاف بسیاری از کشورها، در قوانین آمریکا، نفرت‌پراکنی تحت محافظت قرار دارد مگر آنکه منجر به خشونت و تهدیدی بزرگ شود. پس از ترور کرک، مباحثه تلخی درباره رابطه بین سخنرانی سیاسی و خشونت آغاز شده است. با اینکه پم باندی از تهدید خود عقب‌نشینی کرد اما ترامپ و معاونش جی دی ونس، استیون میلر مشاور کاخ سفید و دیگر جمهوری‌خواهان مرگ کرک را پیامد آنچه لفاظی خشونت‌آمیز از سوی چپ‌گرایان ادعا می‌کنند، می‌دانند. نیویورک‌تایمز اخیراً گزارش داد که پس از کمپین محافظه‌کاران برای اخراج افرادی که از سیاست‌های کرک انتقاد کردند، مقامات دولتی در حال پیش‌نویس یک فرمان اجرایی برای ترامپ هستند تا «با خشونت سیاسی و نفرت‌پراکنی» مقابله کنند.

با اینکه جیمی کیمل یکی از شناخته‌شده‌ترین چهره‌های رسانه‌ای است که مجازات می‌شود اما در روزهای اخیر تعدادی از روزنامه‌نگاران با از دست دادن شغل خود و دیگر اقدامات انضباطی روبه‌رو شده‌اند. اوایل این هفته، واشنگتن پست، تحت مدیریت جف بزوس، که اخیراً با ترامپ صمیمی شده و مالکیت او باعث شده بخش نظرات این روزنامه به جناح راست سیاسی نزدیک‌تر شود، کارن عطیه، ستون‌نویس این روزنامه را به دلیل نوشته‌های ناخوشایندش درباره دیدگاه‌های سیاسی کرک، اخراج کرد. دانشگاهیان نیز در معرض تهدید قرار گرفته‌اند و اخیراً سه استاد دانشگاه کلمسون در کارولینای جنوبی به دلیل انتشار پست‌هایی در رسانه‌های اجتماعی در مورد مرگ کرک اخراج شدند.

کرک مدافع آزادی بیان بود و ایده قوانین مربوط به نفرت‌پراکنی را رد می‌کرد. به گزارش اندیشکده کتو کرک در فضای مجازی می‌نوشت که حتی سخنان زشت و شیطانی «تماماً تحت حمایت متمم اول قانون اساسی است. آمریکا را آزاد نگه دارید.» او اغلب در سخنرانی‌های خود در دانشگاه‌ها از آزادی بیان بیشتر دفاع می‌کرد، حتی وقتی سازمان او، Turning Point USA، در مورد مسائل مربوط به آزادی بیان بی‌نقص نبود. به همین ترتیب خیلی‌ها مواضع سیاسی کرک را تحسین می‌کردند اما بر خی آنها را وحشتناک می‌دانستند، اما نکته اینجاست که کرک ایده قدرت دادن به دولت برای نظارت بر بیان غیر خشونت‌آمیز را رد می‌کرد و هر بار که برای مباحثه‌ای حضور پیدا می‌کرد به حرف‌های خود عمل می‌کرد.

خیلی‌ها نمی‌دانند چگونه به اقدامات ناشی از خشونت سیاسی واکنش نشان دهند. قابل توجه است که در واکنش به ترور کرک، بسیاری از رهبران سیاسی از این فرصت برای محکوم کردن خشونت سیاسی استفاده کردند و در عین حال بر اهمیت بحث‌های جنجالی و حتی ناراحت‌کننده تأکید کرده‌اند. اسپنسر کاکس، فرماندار یوتا از تمام آمریکایی‌ها خواست تا چرخه خشونت را متوقف کنند. کاکس گفت: «ما می‌توانیم خشونت را با خشونت و نفرت را با نفرت پاسخ دهیم... بالاخره باید راهی برای خروج از این وضعیت پیدا کنیم وگرنه اوضاع خیلی خیلی بدتر خواهد شد.» مخالفان سیاسی کرک، مانند بیل مار، جنگ اویغور (فعال سیاسی ترک-آمریکایی)، برنی سندرز و دیگران ترور کرک را سرزنش کردند. عذرا کلاین نیز گفت که برای کرک «سوگواری کرده» چون «گلوله‌ای که به او اصابت کرد، اقدامی خشونت‌آمیز علیه همه ما بوده است.»

به گزارش گاردین البته هنجارهای مهم‌تری وجود دارند که از سوی ترامپ و هوادارنش در شرکت‌های بزرگ در حال فرسایش یا نابودی کامل هستند که فقط به «چند تا برنامه تلویزیونی شبانه» محدود نمی‌شود. باراک اوباما، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا در شبکه ایکس خواستار محافظت از آزادی بیان شد و نوشت: «این تفسیر، بیانی روشن و قدرتمند ارائه می‌دهد که چرا آزادی بیان در قلب دموکراسی است و باید از آن دفاع شود؛ چه گوینده چارلی کرک باشد یا جیمی کیمل، چه حامیان ماگا باشند یا مخالفان ماگا.» اوباما در ادامه مقاله‌ای از دیوید فرنچ، وکیل سابق در نیویورک‌تایمز را به اشتراک گذاشت که به گفته او «بخش زیادی از دوران حرفه‌ای حقوقی خود را برای دفاع از حقوق نویسندگان و پژوهشگران محافظه‌کار بر اساس متمم اول قانون اساسی اختصاص داده است.» آمریکا هم‌اکنون بر سر خشونت سیاسی و آزادی بیان به‌شدت دوقطبی شده است. همانطور که جاناتان بلیتزر در نیویورکر می‌نویسد، استفاده ابزارای از قتل کرک برای بدنام کردن مخالفان عملاً تضمین می‌کند که چرخه اتهامات متقابل ادامه یابد و بحث‌های عمومی، به همین شکلی که هست از هر چیزی که شبیه واقعیت است تهی شود. اوایل امسال یک قانون‌گذار دموکرات در مینه‌سوتا به همراه همسرش به قتل رسید. در سال ۲۰۲۲، مهاجمی که دنبال نانسی پلوسی، رئیس‌سابق مجلس نمایندگان بود با چکش به همسرش حمله کرد. هیچ‌یک از این فجایع وخامت سوءقصدی که سال گذشته علیه ترامپ انجام شد را نفی نکرد بلکه هر اقدام اقدامات دیگر را ناراحت‌کننده‌تر کرد. بلیتزر می‌نویسد: «این ایده که گفتار یا اندیشه‌ای مخالف با خط مشی دولت می‌تواند منجر به مجازات شود، رویای خودکامگان است. در نهایت، این ایده همه را دشمن می‌کند.»

سیاستمداران

بن‌گوریر خواستار اعدام گروگان‌ها

روز گذشته ایتامار بن‌گوریر، وزیر امنیت داخلی اسرائیل، طی اظهاراتی خواستار اجرای حکم اعدام برای تمام اُسرای فلسطینی شد. اظهارات جدید بن‌گوریر در امتداد مواضع سال‌های اخیر اوست که بارها با واکنش‌های گسترده بین‌المللی روبه‌رو شده است. وی پیشتر نیز در ژوئن ۲۰۲۴ در یک ویدئو خواستار «شلیک به سر زندانیان فلسطینی» شده بود؛ سخنانی که با محکومیت گسترده از سوی نهادهای حقوق بشری و شماری از دولت‌ها مواجه شد. علاوه بر بن‌گوریر، برخی دیگر از مقامات ارشد این رژیم نیز در سال‌های اخیر مواضعی مشابه اتخاذ کرده‌اند. بتزالل اسمورتیچ، وزیر دارایی اسرائیل نیز بارها از «پاک‌سازی غزه» سخن گفته است. نیسیم وائوری، نایب رئیس پارلمان اسرائیل نیز در ژانویه ۲۰۲۴ خواستار «از میان بردن کامل غزه از روی زمین» شد. این مواضع بارها در گزارش‌های بین‌المللی به عنوان نمونه‌هایی از «تحریک به خشونت گسترده یا حتی نسل‌کشی» مورد اشاره قرار گرفته است.

توافقی به‌مثابه پیمان ناتو

مصطفی مالک، سخنگوی دولت پاکستان در گفت‌وگو با شبکه العربیه انگلیسی اظهار داشت که «توافقنامه دفاع استراتژیک مشترک» که اخیراً بین ریاض و اسلام‌آباد امضا شده به دنبال حمله به هیچ‌کس نیست. «مالک افزود که پاکستان روابط بسیار خوب و عمیقی با عربستان دارد و اکنون این روابط به سطح بی‌سابقه‌ای رسیده است. وی گفت: «پاکستان همیشه آماده است تا درباره آنچه منجر به صلح و ثبات می‌شود، بحث کند اما نمی‌خواهد بخشی از چیزی باشد که منطقه را بی‌ثبات می‌کند.» سخنگوی دولت پاکستان با تأکید بر اینکه ریاض همیشه در کنار اسلام‌آباد بوده است، گفت که توافق دفاعی مشترک موجب افزایش تبادل تجربیات نظامی و فناوری و همچنین آموزش نیروها و تقویت روابط دفاعی و اقتصادی با این کشور می‌شود. مالک گفت که توافق دفاعی با عربستان همانند پیمان ناتو است.

کابل کوتاه نمی‌آید

سخنگوی دولت افغانستان پس از آنکه «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا هشدار داد که اگر دولت سرپرست افغانستان کنترل پایگاه هوایی بگرام را به پنتاگون واگذار نکند، «اتفاقات بدی» رخ خواهد داد، از ایالات متحده خواست که تمامیت ارضی افغانستان را تهدید نکند. حمدالله فطرت، سخنگوی دولت کابل گفت بر اساس توافق ۲۰۲۰ دوحه قطر، آمریکا متعهد شد تا از زور و تهدید علیه یکپار چگی قلمرو یا استقلال سیاسی افغانستان استفاده نکند و همچنین در امور داخلی کشور نیز مداخله‌ای نداشته باشد. طبق توافق‌نامه سال ۲۰۲۰ بین طالبان و دوره اول ریاست‌جمهوری ترامپ، تمام نیروهای خارجی تا سال ۲۰۲۱ افغانستان را ترک کردند و پس از آن طالبان یک دولت موقت تشکیل داد که اکنون بر این کشور حکومت می‌کند. سخنگوی دولت افغانستان همچنین از طرف آمریکایی خواست که «به تعهدات دوحه وفادار بماند» و از واشنگتن خواست که به جای «تکرار رویکردهای شکست‌خورده گذشته»، سیاست «واقع‌گرایی و عقلانیت» را در پیش بگیرد.